

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 308/2014
10.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног У.Р., због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости осуђеног У.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К бр.1955/10 од 15.05.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5591/13 од 13.01.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости осуђеног У.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К бр.1955/10 од 15.05.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5591/13 од 13.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К бр.1955/10 од 15.05.2013. године окривљени У.Р. оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара коју је окривљени обавезан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и одређено да ће се у супротном иста заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити и један дан казне затвора.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5591/13 од 13.01.2014. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног У.Р. и пресуда Основног суда у Краљеву К бр.1955/10 од 15.05.2013. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени У.Р.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу члана 486. и 487. ЗКП на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости осуђеног У.Р. је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда поднео осуђени У.Р. лично, што није у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев осуђеног недозвољен, и да га треба одбацити.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 3. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**